

Labdien, Anita!

Pildu nīglprātīgi doto solījumu.

Šalsts 11. februāra rīts, termometrs aiz
loga rāda -25°C . Brīdis pārdomām - ko
darīt? Autobusa pieturā salstot saprotu -
ar gadiem dullums nemazinās. Pēkniskajā
universitātē tādu dullu bijām 28, kurus
nebija nobiedējis ne lielais sals, ne lielai
daļai tālais ceļš. Tad ķērāmies pie darba.
Divos piegājienos risinājām 4 uzdevumus.
Vispirms Daina Sunas latviešu mūziku un Ulda
Apsalona testu „Fatālais februāris”, tad Jorēna
Kaituma lielo klasisko mūziku un Atā Valtera
mūzikas testu. Pavisam mūsi tēgas, labais ga-
riņš Anita Labaikalne bija sarūpējusi
karstu kafiju un tēju, kas ļoti nodarēja.
Man ļoti patiek latviešu krustvārdu mūzika,
bet laikam zemā t^o bija samazinājusi sma-
drenu darbības procesu, jo dotojā laikā nu
nekādi nevarēju atcerēties dažas zināmas
lietas. Ulda „Fatālais februāris” man arī bija
fatāls, jo neizlasot līdz galam palaidu garām
piebildi par testā dominējošo „F” burtu (vēlāk
dziņdēju aiz muguras kādu puķojānies par
to pašu). Paši vainīgi. Man patiek arī J. Kai-

tuma sastādētās mūzikas, bet vienmēr ir kādi
knifini, kurus nekādi neizdodas atcerēties.
Ar A. Valtera mūzikas testu sākumā likās, ka
nu ir galīgs fiasko, bet tik traki nebija, varēja
kūst vēl sliktāk.

Postlīgumā A. Valters no Korkneses mūs priē-
ēja ar stāstījumu par F. Mendelsonu. Ļoti
sīrsnīgi par viņa dzīvi un radošo darbību,
atskanojot fragmentus no dažādiem viņa dzī-
ves periodiem. Dabūies ūta Keingam un kād-
reiz ceram sagaidēt vēl kādu stāstījumu
par citiem izciliem mūziķiem.

Savas pārdomas griebe nostēgt mazliet
nīglprātīgi, citējot kādreiz izcila britu
konikā N. Vizdōma teikto: „Kad kūsti ve-
cāks, notiek dažādas lietas, vispirms parūd
atmiņa, bet pārējo es nevaru atcerēties”.

Īrenēsīm savu atmiņu, mīnēsīm krustvār-
du mūklas, saglabēsīm optimisnu jebkurā
dānes situācijā!

LEL hīdre Elga Daldmaue

15. febr. 2012. g.